مصرف سیگار به بینایی آسیب می‌رساند

پژوهشگران آمریکایی در بررسی جدید نشان دادند مصرف بیش از ۲۰ نخ سیگار در روز می‌تواند به بینایی آسیب برساند. دود سیگار، حاوی ترکیباتی است که برای سلامتی مضر است و فعالیت قسمت‌هایی از مغز را که به پردازش بینایی مربوط است، کاهش می‌دهد./ ایسنا

دانشگاه صنعتی امیرکبیر، نوآورترین دانشگاه کشور

عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی امیرکبیر بر اساس آمار کانون ثبت پتنت ایران بیان کرد: در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵ یک سوم ثبت پتنت‌های بین‌المللی دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی کشور مربوط به دانشگاه صنعتی امیرکبیر بوده است. دکتر مهدی مجیدپور افزود: معاونت علمی دانشگاه‌های کشور را به سطوح «الف، ب و ج» سطح بندی کرده است و دانشگاه امیرکبیر تنها دانشگاه کشور بوده که در سطح «الف» قرار گرفت و بعد از آن دانشگاه فردوسی مشهد قرار داشته است./ مهر

عکس دست‌جمعی مربیان و اعضای تیم ملی المپیاد نجوم در المپیاد جهانی ۲۰۱۸ چین

مدال‌آوران تیم ملی المپیاد نجوم از مشکلات ساختاری در آماده‌سازی تیم‌های المپیاد در کشور می‌گویند

لطفا موفقیت ما را به حساب خود ننویسید!

عسل اخویان طهرانی
جام جم

درخشش دانش‌آموزان پرتلاش ایرانی و کسب رتبه اول در دوازدهمین دوره المپیاد جهانی نجوم و اخترفیزیک که آبان امسال در چین برگزار شد، فرصتی فراهم کرد که در دفتر روزنامه جام جم میزبان اعضای این تیم و مربیان و رئیس وقتش باشیم. گزارش این میزگرد دوشنبه ۱۹ آذر ۹۷ در صفحه دانش روزنامه جام جم منتشر شد. هنگام گفت‌وگو از مدال‌آوران المپیاد پرسیدم چه پیشنهادهایی برای بهبود عملکرد باشگاه دانش‌پژوهان جوان در حمایت از دانش‌آموزان تیم‌های المپیاد دارید؟ همه در جواب به تلخی خندیدند. امیرپویا معینی از طلاآوران المپیاد جهانی در پاسخ گفت: «این سوال خیلی کلی است. در این مسیر مشکلات زیادی وجود داشت که بسیاری از آنها مربوط به عملکرد باشگاه دانش‌پژوهان بوده.» همه اعضای تیم صحبت‌های امیرپویا را تأیید کردند. علی یونسی، دیگر مدال‌آور طلای تیم ملی المپیاد نجوم نیز تأکید کرد: «باشگاه دانش‌پژوهان و آموزش و پرورش اول شدن ما در جهان را به پای خودشان ننویسند! موفقیت‌های ما هر چه هست حاصل زحمات خودمان و معلمان صبورمان است.» این پاسخ‌ها موجب شد تا از آنها که به نظر می‌رسید اشکالات متنوعی را به سازوکار آماده‌سازی تیم‌های المپیاد کشور در مسیر رسیدن به المپیاد جهانی دارند، بخواهم کمی بیشتر در این باره صحبت کنند. در ادامه برای بررسی ریشه‌های این مشکلات با دکتر عنایت سالاریان، معاون دانش‌پژوهان جوان مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان و دانش‌پژوهان جوان نیز گفت‌وگو کردم. او نیز با وجود این‌که بسیاری از مشکلات فعلی را پذیرفت، دیدگاه‌هایی در خصوص بهبود وضع فعلی داشت و البته برخی انتقادات را ابدا وارد نمی‌دانست.

باشگاه دانش‌پژوهان جوان به عنوان متولی برگزاری المپیادهای علمی در کشور و آماده‌سازی دانش‌آموزان برای شرکت در المپیادهای جهانی، شهریور ۷۴ پس از تأیید اساسنامه در شورای عالی انقلاب فرهنگی بنیانگذاری شد. باشگاه دانش‌پژوهان به‌عنوان نهادی مستقل زیر نظر ریاست جمهوری اداره می‌شد. هیات‌امنای این باشگاه شامل وزیر آموزش و پرورش، وزیر علوم، تحقیقات و فناوری، رئیس سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان (سمپاد) و هشت نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها بودند. سال ۹۰ با دستور رئیس‌جمهور وقت و با تصویب شورای عالی اداری این باشگاه با سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان ادغام شد و از آن پس به عنوان معاونت دانش‌پژوهان جوان در مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان و دانش‌پژوهان جوان به فعالیت خود ادامه داد. این تغییر وضعیت اگرچه ممکن است تغییر اداری ساده‌ای به نظر برسد، اما اثر منفی زیادی بر روند فعالیت‌های این نهاد افتخارآفرین کشور داشته و تا حد زیادی توانمندی اداری و مالی این نهاد نخبه‌پرور را کاهش داده است. این محدودیت در برخی موارد موجب شده گاهی اعضای تیم‌های المپیادهای جهانی در روند رسیدن به مطالبات ابتدایی خود نیز با مشکلات جدی مواجه شوند.

مشکل مزمن خوابگاه

همیشه یکی از مشکلات دانشجویان در کشور ما مسأله خوابگاه و امکانات ضعیف آن است؛ موضوعی که حتی در سطح اردوهای آمادگی تیم‌های دانش‌آموزی المپیادها نیز گریبانگیر نخبگان ماست. نوید اکبری که از دبیرستان شهید اژه‌ای اصفهان در المپیاد نجوم شرکت کرده بود، به مشکلات خوابگاه دانش‌آموزان ساکن شهرهای دیگر در تهران اشاره می‌کند و می‌گوید: ما در خوابگاه محدودیت ساعت تردد داشتیم و بعد از ساعت ۷ شب بدون مجوز نمی‌توانستیم از خوابگاه خارج شویم. در نگاه اول با توجه به سن شرکت‌کنندگان در المپیاد این قانونی منطقی و موجه به نظر می‌رسد، اما متاسفانه خوابگاه از امکانات کافی برای تأمین مایحتاج دانش‌پژوهان برخوردار نبود و اگر بعد از ساعت ۷ به خرید هر چیز اضطراری نیاز پیدا می‌کردیم تا صبح فردا چاره‌ای جز تحمل نداشتیم و سازوکاری برای این حالت پیش‌بینی نشده بود. علاوه بر این، مشکل دسترسی به اینترنت یکی دیگر از مشکلات اعضای تیم ملی در خوابگاه بود که پس از درخواست‌های مکرر به دستور خانم دکتر مهاجرانی، رئیس مرکز ملی استعدادهای درخشان برای بازه کوتاهی فراهم شد. اما در ادامه با توجه به این که زمان برگزاری المپیادهای جهانی رشته‌های مختلف همزمان نیست و المپیاد نجوم آخرین المپیاد از نظر زمان برگزاری است، با خلوت شدن خوابگاه به‌تدریج امکانات رفاهی موجود در خوابگاه نیز کم و کمتر می‌شد.

دکتر مهدی خاکیان، رئیس سابق کمیته نجوم باشگاه دانش‌پژوهان ضمن تایید اظهارات این دانش‌پژوه می‌افزاید: «در سه سال اخیر برای کاهش فاصله برگزاری المپیاد کشوری و المپیاد جهانی نجوم، زمان برگزاری المپیاد کشوری را به آخر تابستان تغییر داده‌ایم. اگرچه این تغییر کمک می‌کند دانش‌آموزان تا زمان برگزاری المپیاد جهانی از فضای المپیادی خارج نشده و دچار افت آمادگی نشوند، اما از آنجا که کمیته‌های دیگر المپیادها پیش از این زمان کارشان به پایان می‌رسد، شاهد بروز مشکلات و بی‌نظمی‌هایی در روند کارهای اداری باشگاه می‌شویم.»

دکتر عنایت سالاریان، معاون دانش‌پژوهان جوان مرکز ملی استعدادهای درخشان و دانش‌پژوهان جوان در مورد شرایط اسکان اعضای تیم بیان می‌کند: «ساختمان فعلی باشگاه دانش‌پژوهان جوان نسبتا قدیمی شده و از آنجا که کاربری چندگانه اداری، آموزشی، تحقیقاتی و اسکان دارد، این موضوع در کنار کمبودی که از لحاظ منابع مالی داریم موجب شده نتوانیم مکانی در شأن دانش‌پژوهان افتخارآفرین فراهم کنیم. البته برنامه‌هایی برای بهبود شرایط اسکان و آموزش دیده شده که با کمک سازمان نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس و همچنین خیرین گرامی در دست اقدام قرار خواهد گرفت. همچنین از درآمد حاصل از برگزاری المپیاد جهانی زیست‌شناسی که تابستان گذشته میزبان آن بودیم، تا حد زیادی شرایط آموزشی و امکانات آزمایشگاهی باشگاه بهبود پیدا کرده است.»

لزوم توجه بیشتر در آموزش کارکنان برای تعامل با دانش‌پژوهان نخبه

محمدصدرا حیدری، برنده مدال نقره جهانی با تاکید بر نامناسب بودن برخورد برخی مسؤولان باشگاه دانش‌پژوهان تاکید می‌کند: «متاسفانه به نظر می‌رسد کارمندان این اداره هیچ‌گونه آشنایی با روحیات و شرایط پراسترس دانش‌پژوهان در باشگاه ندارند. بیشتر آنها دغدغه‌های ما را بی‌اساس می‌دانند در حالی که این باشگاه برای ساماندهی و فراهم کردن شرایط لازم برای آماده شدن ما برای شرکت در المپیادهای جهانی شکل گرفته است.»

وی در ادامه می‌گوید: «تصمیم گرفته بودیم هفته آخر در کتابخانه باشگاه درس بخوانیم تا بتوانیم با کمک هم رفع اشکال کنیم. اما در روز اول زمانی که یکی از بچه‌ها از مسؤول مربوط تقاضا کرده بود کتابخانه را باز کند، با وجود هماهنگی‌های از پیش انجام شده، با برخورد تند مسؤول مربوط مواجه شده بود. پس از پیگیری مشخص شد آن فرد بدون هماهنگی و بر اساس نظر شخصی‌اش چنین برخوردی کرده است. اما مساله اصلی این است موارد اینچنینی کم نیست و برخی کارمندان باشگاه از شرح وظایفشان مطلع نیستند، به همین علت گاهی حتی با ساده‌ترین درخواست‌های ما نیز در ابتدا موافقت نمی‌کردند.»

دکتر خاکیان اما از جنبه دیگری به این موضوع می‌پردازد: «رده‌بندی سازمانی باشگاه دانش‌پژوهان به‌گونه‌ای است که هیچ کارمندی برای سمتی در باشگاه استخدام نمی‌شود. نیروهای باشگاه، دبیران و فرهنگیانی هستند که در سال‌های پایانی خدمتشان به باشگاه اعزام می‌شوند. بنابراین ممکن است پویایی و چابکی کافی برای رسیدگی به امور و درخواست‌های دانش‌پژوهان وجود نداشته باشد.» محمدهادی ستوده، عضو کمیته نجوم باشگاه دانش‌پژوهان جوان، در تکمیل صحبت‌های دکتر خاکیان می‌افزاید: «یکی از مشکلات عمده باشگاه روند موازی بررسی کارهاست، زیرا شرح وظایف روشنی برای کارکنان مشخص نشده و گاهی موضوعی ساده باید با چهار نفر که از لحاظ رتبه اداری در یک سطح قرار دارند مطرح شود و مورد موافقت هر چهار نفر قرار بگیرد. این موضوع به شدت روند انجام کارها را در باشگاه کند کرده است. از طرفی کارمندان باشگاه بسیار خشک و کارمندمآبانه با درخواست‌های دانش‌آموزان برخورد می‌کنند. این موضوع موجب می‌شود در بسیاری از موارد مجبور باشیم دغدغه بچه‌ها را با مسؤولان باشگاه درمیان بگذاریم تا از رأس هرم به موضوع رسیدگی شود.»

زمانی که علت این مسائل را از دکتر سالاریان جویا شدم، وی این موضوع را به کلی رد کرده و تصریح می‌کند: «ما در باشگاه حساسیت‌های ویژه‌ای برای انتخاب همکاران داریم. عموما این افراد از لحاظ ویژگی‌های اخلاقی صبورتر هستند، سطح علمی بالاتری دارند و تجربه دبیری بالایی دارند. آنها به خوبی جنس دانش‌آموز و روحیات آنها را می‌شناسند و درک می‌کنند و معمولا فضای صمیمانه‌ای در باشگاه جریان دارد. اما موضوع اصلی این نارضایتی ممکن است به این خاطر باشد که بچه‌ها هنوز از باشگاه توقعاتی در حد دوران پیش از ادغام با سازمان ملی پرورش استعدادهای درخشان دارند. اما واقعیت این است که امکانات و محدوده اختیارات ما در باشگاه در حال حاضر کاملا نسبت به آن دوران تفاوت پیدا کرده و گاهی برای ساده‌ترین موضوعات نیز نیاز به روند اداری طولانی وجود دارد.» وی در ادامه تاکید می‌کند: «البته ساختار کنونی باشگاه نظم بیشتری نسبت به قبل از زمان ادغام پیدا کرده و افراد دارای مسؤولیت‌های مشخص و روشن هستند.»

بی‌ثباتی در مدیریت

به گفته مسؤولان کمیته نجوم باشگاه دانش‌پژوهان، مشکل اصلی که این روزها فضای المپیاد کشور را تهدید می‌کند عدم ثبات مدیریت در مجموعه باشگاه دانش‌پژوهان است. زیرا این نهاد آموزشی پیش از آن که بتواند به مرحله برداشت محصول سیاست‌های مدیران برسد با تغییر مدیریت، مجددا ساختار آن دچار تغییرات بنیادی می‌شود. به همین علت در پی تغییرات ساختاری مکرر فرصت پرداختن به کیفیت و بالا بردن آن به وجود نمی‌آید.

دکتر خاکیان در ادامه می‌افزاید: «از زمان ادغام باشگاه با سازمان ملی استعدادهای درخشان و تنزل جایگاه اداری آن از سازمان به مرکز، دیگر به باشگاه ردیف بودجه مجزایی اختصاص پیدا نکرد. این تغییر رده سازمانی در وزارت آموزش و پرورش موجب شد باشگاه دانش‌پژوهان جوان از نهادی مستقل به مجموعه‌ای وابسته تقلیل پیدا کند و هر لحظه این نگرانی وجود دارد که به صورت کامل از مجموعه وزارت آموزش و پرورش حذف شود. در واقع باشگاه در حال حاضر رسمیتی در مجموعه وزارت آموزش و پرورش ندارد. تنها عاملی که باشگاه را همچنان در این شرایط حفظ کرده همین مدال‌هایی است که در المپیادها به دست می‌آید. اگر این افتخارآفرینی به هر علتی دچار مشکل شود بی‌شک باشگاه به صورت کامل منحل خواهد شد!»

معاون دانش‌پژوهان جوان مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان با اشاره به مشکلات حاصل از غیرمستقل بودن باشگاه فعلی به جام‌جم می‌گوید: «با تلاش همکاران ما در مرکز ملی پرورش استعدادهای درخشان و حمایت سازمان‌ها و نهادهای دیگر و همچنین توصیه رهبر انقلاب، در مهرماه امسال تغییر وضعیت مرکز ملی پرورش استعداد درخشان به سازمانی با محدوده اختیارات وسیع‌تر از گذشته به تصویب شورای عالی انقلاب فرهنگی درآمد. در حال حاضر منتظر ابلاغ رئیس جمهور هستیم برای اعمال این تغییر که می‌تواند تاثیر مثبتی بر روند توسعه پرورش نخبگان کشوری به وجود آورد. این تغییر روند موجب به وجود آمدن نگاه علمی‌تری در روند فعالیت باشگاه به عنوان نهادی مستقل خواهد شد که به صورت هیات امنایی اداره می‌شود.»

چرا برای گرفتن روادید به موقع اقدام نمی‌شود؟

علی یونسی، دیگر طلاآور تیم المپیاد نجوم از مشکلاتی که در هفته آخر پیش از برگزاری المپیاد جهانی با آن روبه‌رو شده بود، می‌گوید: «از آنجایی که برای گرفتن روادید بسیار دیر اقدام شده بود، ما یک روز پیش از سفر موفق به اخذ روادید شدیم و این موضوع موجب آشفتگی‌های زیادی در روند آماده‌سازی نهایی ما در هفته پیش از المپیاد جهانی و همچنین آرامش ذهنی‌مان شد. ما در هفته آخر به جای مرور مباحث مشغول پیگیری اقدامات پیش از رفتن مانند دریافت ارز مسافرتی بودیم. این ناهماهنگی‌ها در حدی بود که موجب بگومگوهایی میان ما و کارمندان باشگاه شد و در پاسخ گفتند ما تا به حال دانش‌آموزان زیادی برای المپیاد اعزام کرده‌ایم و کار خود را بلدیم!»

دکتر سالاریان در این باره توضیح می‌دهد: «بخش عمده مشکلات مربوط به اخذ روادید به نحوه تعاملات بین‌المللی کشور میزبان مربوط است. با توجه به این که همیشه علاوه بر اعضای تیم نفراتی به عنوان همراه نیز باید اعزام شوند، معمولا روند بررسی پرونده افراد با تاخیر بیشتری انجام می‌شود. علاوه بر این در سال جاری به‌دلیل نوسانات نرخ ارز در کشور و سایر مشکلات بین‌المللی با دشواری بیشتری برای اعزام تیم‌ها روبه‌رو بودیم، اما به لطف خدا اعزام همه تیم‌ها در زمان مناسب انجام شد و شاهد افتخارآفرینی آنها بودیم.»

دکتر خاکیان: از زمان ادغام باشگاه با سازمان ملی استعدادهای درخشان و تنزل جایگاه اداری آن از سازمان به مرکز، دیگر به باشگاه ردیف بودجه مجزایی اختصاص پیدا نکرد. این موجب شد باشگاه دانش‌پژوهان جوان از نهادی مستقل به مجموعه‌ای وابسته تقلیل پیدا کند

دکتر سالاریان: ما در باشگاه حساسیت‌های ویژه‌ای برای انتخاب همکاران داریم. عموما این افراد از لحاظ ویژگی‌های اخلاقی صبورتر هستند، سطح علمی بالاتری دارند و تجربه دبیری بالایی دارند. آنها به خوبی جنس دانش‌آموز و روحیات آنها را می‌شناسند و درک می‌کنند

مسأله ضعف در تأمین امکانات آموزشی المپیادی‌ها

مکث

عکس: جاوش همماوندی / جام جم

در ادامه از امکانات باشگاه و خصوصا امکانات کمیته نجوم مانند تلسکوپ برای آماده‌سازی دانش‌آموزان پرسیدم. محمدهادی ستوده، عضو کمیته نجوم و اخترفیزیک باشگاه در این باره توضیح می‌دهد: در سال ۸۸ که ایران میزبان المپیاد جهانی نجوم بود، ۳۰ تلسکوپ خریداری شد که پس از مسابقات باید در اختیار کمیته نجوم قرار می‌گرفت. اما متاسفانه چون در آن زمان سازوکار ثبت کاملی در کمیته وجود نداشت محل فعلی بسیاری از آنها مشخص نیست و هیچ همکاری برای پیدا شدن این تلسکوپ‌ها نیز صورت نمی‌گیرد. این در حالی است که با توجه به شرایط اقتصادی کنونی باشگاه، امکان خرید مجدد برخی از این تلسکوپ‌ها امکان‌پذیر نیست. وی در ادامه می‌گوید: تعداد محدود تلسکوپ‌ها، شرایط آموزش و برگزاری آزمون رصد المپیاد کشوری را تا حد زیادی با مشکل مواجه کرده است. اگر بتوانیم تلسکوپ‌های مفقود شده را که بعضا کیفیت بسیار بالایی دارند و احتمالا بی‌استفاده در انبار برخی مدارس مانده‌اند به باشگاه برگردانیم، کیفیت آموزش‌های عملی به کلی متحول خواهد شد.

دکتر خاکیان در این باره اضافه می‌کند: ما در کشور بیش از مشکل تحریم‌های ناجوانمردانه، به خاطر سازوکارهای نامناسب اداری دچار مشکل هستیم که موجب بروز بسیاری از کمبودها با وجود منابع مورد نیاز در بخش‌های مختلف شده است.

دکتر سالاریان در تأیید صحبت‌ها به جام‌جم می‌گوید: متاسفانه در فرآیند جابه‌جایی ساختمان دانش‌پژوهان جوان در زمان ادغام، بسیاری از امکانات و تجهیزات علمی باشگاه مفقود شد یا بعضا به دلیل اشکالات فنی غیرقابل استفاده شدند. با توجه به محدودیت‌هایی که در حال حاضر با آنها روبه‌رو هستیم، امکان جایگزینی نیز نداریم.

دانش فضایی

از پایان ماموریت در مریخ تا آغاز بازگشت به ماه

محمدرضا رضائی
جام‌جم

ناسا هفته گذشته به‌طور رسمی پایان ماموریت کاوشگر آپورچونیتی را در مریخ اعلام کرد. کاوشگری که نزدیک به ۱۵ سال در مریخ فعال بود و این طولانی‌ترین رکورد حضور یک مریخ‌نورد در این سیاره است. همزمان با انتشار این خبر، مقامات ناسا طی کنفرانسی که با نمایندگان شرکت‌های فضایی دولتی و بخش خصوصی آمریکا داشتند، اعلام کردند تا پیش از سال ۱۴۰۹/ ۲۰۳۰ دوباره انسان را به ماه باز می‌گردانند.

پایان یک فصل ۱۵ ساله!

تصویر شبیه‌سازی شده از آپورچونیتی

زمانی که در سال ۲۰۰۴، کاوشگرهای دوقلو اسپیریت (Spririt به معنی روح) و آپورچونیتی (Opportunity به معنی فرصت) روی مریخ فرود آمدند، قرار بود هر دو مریخ‌نورد فقط ۹۰ روز روی این سیاره فعالیت کنند. در آن زمان مهندسان تصور می‌کردند، در این مدت چنان حجمی از گرد و غبار روی صفحات خورشیدی کاوشگرها می‌نشیند که عملا امکان تامین انرژی الکتریکی برای ادامه حیات کاوشگرها نیست. اما از بخت خوب، توفان‌های مریخی به صورت دوره‌ای غبار را از روی صفحات خورشیدی کنار می‌زدند و به این شکل هر دو کاوشگر سال‌ها روی مریخ فعالیت کردند!

ماموریت مریخ‌نورد اسپیریت به دلیل بروز برخی مشکلات فنی در سال ۱۳۹۰/ ۲۰۱۱ پایان یافت. اما همتای دیگرش آپورچونیتی با قدرت به ماموریت خود در سیاره سرخ ادامه داد. آپورچونیتی طی نزدیک به ۱۵ سال حضور در مریخ، بارها از توفان‌های سهمگین این سیاره جان سالم به در برد؛ ولی در نهایت در مقابله با توفان سراسری تابستان گذشته مریخ تسلیم شد و ماه‌ها تلاش مهندسان برای برقراری ارتباط با او بی‌نتیجه ماند. سرانجام مقامات ناسا در ۲۴ بهمن ۱۳۹۷ به طور رسمی پایان ماموریت آپورچونیتی را روی مریخ اعلام کردند. کاوشگری که نه برای یک فصل ۹۰ روزه، بلکه ۱۵ سال در مریخ ماند و نقش انکارناپذیری از شناخت ما از سیاره اسرارآمیز مریخ داشت.

آپورچونیتی در این ۱۵ سال، بیش از ۴۵ کیلومتر روی مریخ حرکت کرد و بیش از ۲۰۰ هزار عکس و تصویر از این سیاره به زمین فرستاد.

به ماه برمی‌گردیم؛ نه برای یک ردپا!

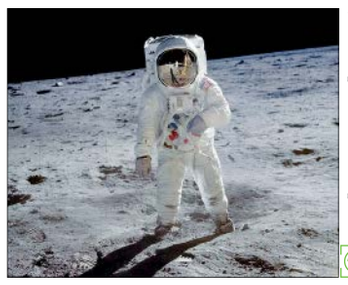

فضانورد باز آلدرین در ماموریت آپولو ۱۱

در سال گذشته میلادی رئیس جمهور آمریکا با صدور فرمانی ناسا را موظف کرد مقدمات بازگشت فضانوردان آمریکایی را به ماه تا پیش از پایان دهه ۲۰۲۰ میلادی فراهم کند. ناسا نیز هفته گذشته از همه شرکت‌های فضایی، به‌ویژه بخش خصوصی خواست در برنامه بازگشت انسان به ماه با این سازمان مشارکت کنند. از فرود نخستین انسان در ماه نزدیک به پنج دهه می‌گذرد. اما این بار ناسا نه برای یک نمایش تبلیغاتی و گذاشتن ردپا در ماه، بلکه به منظور ایجاد پایگاه‌های دائمی برای حضور پیوسته انسان در قمر زمین تلاش می‌کند. براساس برنامه اعلام‌شده، بین سال‌های ۱۴۰۳ تا ۱۴۰۷/ ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۸، چند ماموریت آزمایشی سرنشین‌دار و بدون سرنشین به فضا و مدار ماه انجام می‌شود تا سرانجام شاهد فرود فضاپیمایی سرنشین‌دار در ماه باشیم. اگر همه چیز درست پیش برود، احتمالا در آستانه ۶۰ سالگی فرود انسان در ماه، دوباره پای انسانی سطح تنها قمر زمین را لمس خواهد کرد.